

Nr 37.

Av herr **Lovén**, om rätt till fribiljetter å statens järnvägar för vissa förutvarande järnvägsbyggnadsarbetare.

Genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen har medgivits, att förutvarande arbetare vid statens järnvägsbyggnader eller statens järnvägar, vilka tillerkänts pension enligt kungl. kungörelsen den 8 november 1918 angående pensionering av förmän och arbetare vid statens järnvägsbyggnader m. m. och som vid tiden för upphörandet av anställningen vid nämnda järnvägsbyggnader (statens järnvägar) åtnjutit förmånen av fria resor å statens järnvägar för enskilda angelägenheter, må årligen utfå två biljetter till fria resor fram och åter över nämnda järnvägar.

Med stöd av detta medgivande har kungl. järnvägsstyrelsen utfärdat fribiljetter för de pensionerade arbetare, som under sin anställning vid statens järnvägsbyggnader eller statens järnvägar åtnjutit förmånen av fria resor, varvid dock undantagits dem som varit anställda enligt de anställningsbestämmelser (särtryck 180) som gällde före den 1 juli 1925 och som pensionerats före sagda tidpunkt. De, som voro anställda enligt ifrågavarande bestämmelser voro emellertid även de berättigade att årligen erhålla två kostnadsfria resor å statens järnvägar ehuru allenast till hemorten och åter. På grund härav hava de kommit i en synnerligen ofördelaktig ställning i förhållande till sina yngre arbetskamrater.

Då det endast är fråga om ett mindre antal pensionärer, som under en lång följd av år arbetat vid statens järnvägsbyggnader och som i olikhet med andra pensionärer sakna förmånen av fria resor, och det ur ekonomisk synpunkt saknar betydelse för statens järnvägar om denna förmån utsträcker även till dessa pensionärer, synes billighetsskäl tala för att jämväl dessa pensionärer komma i åtnjutande av förmånen ifråga.

På grund av det anförda får jag hemställa,

att riksdagen må besluta att ifrågavarande pensionärer måtte tillerkännas rätt till två fribiljetter årligen å statens järnvägar.

Stockholm den 18 januari 1932.

Carl Lovén.

